ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΔΙΑΜΑΧΗ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΖΗΤΕΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἕνας περίεργος πόλεμος μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐκκλησίας ἄρχισε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀφ' ὅτου ὁ πρόεδρος Κέννεντυ ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο νὰ ἐγγράψη στὸν Ὁμοσπονδιακὸ προϋπολογισμὸ κονδύλιον ἀπὸ 2.300 000.000 δολλάρια γιὰ τὴν ἐνίσχυσι τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Εἶναι τὸ πρῶτο μαρόμοιο μέτρο στὴν ἱστορία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ἐπεβλήθη ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπισθῆ μὲ ριζικὲς ἀντιδράσεις ἡ ραγδαία σοβιετικὴ ἄνοδος στὸν τομέα τῆς ἐπιστήμης. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Ὁμοσπονδιακὸ προϋπολογισμὸ ποσὸν γιὰ τὴν ἐκπαίδευσι, ἡ ὁποία βρίσκεται στὴ δικαιοδοσία τῶν πολιτειῶν, τῶν ἰδιωτῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμέσως μόλις ὁ πρόεδρος ἐζήτησε τὸ ποσὸν αὐτό, ἐξεσηκώθη πρώτη ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία καθὼς εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλον τὸν κόσμο, διευθύνει πολυάριθμα σχολεῖα, ὅπου δίνει θρησκευτικὴ κυρίως μόρφωσι μαζὶ μὲ τὴν ἄλλη ἐκπαίδευσι. Ἡ Ἐκκλησία ἐθεώρησεν ἀμέσως ὅτι θίγεται ἀπὸ τὸ μέτρο. Τὰ ἴδια αἰσθήματα διεκήρυξαν καὶ οἱ διευθύνοντες ἰδιωτικὰ σχολεῖα, πανεπιστήμια καὶ κολλέγια, οἱ ὁποῖοι ἐχαρακτήρισαν τὴν ἀπόφασι τοῦ Προέδρου σὰν ἕνα εἶδος ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἡ ὁποία, ὅπως ἰσχυρίζονται, τόσα προσέφερε εἰς τὸ ἔθνος.

Ὅσον ἀφορᾶ τὴν κοινὴ γνώμη, αὐτὴ εἶναι διχασμένη. Ἐκεῖνοι ποὺ συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ Προέδρου, ἀρνοῦνται στὴν Ἐκκλησία κάθε δικαίωμα νὰ ἀνακατεύεται στὰ ζητήματα τῆς παιδείας, πολὺ δὲ περισσότερο νὰ ἔχη ἰθύνοντα λόγον.

—Ἂν ἀφήσωμε τὴν Ἐκκλησία νὰ ἐπηρεάζη σὲ ὅσο βαθμὸ ἐπηρεάζει τὴν παιδεία μας, λένε οἱ κύκλοι αὐτοί, τότε θὰ μᾶς καλύψη ἡ σοβιετικὴ παιδεία. Ἡ Ἐκκλησία ὑπῆρξεν ἀμέτοχος στὸ ἀμερικανικὸ θαῦμα, σὲ ὅτι ἔδωσε αὐτὸς ὁ λαός.

Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν τὸ ἀντίθετο. Ἐκεῖνοι ποὺ λέγουν ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς πολιτισμὸς εἶναι γέννημα τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ ἀπομονωθῆ ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσι.

—Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ βάσις τοῦ πολιτισμοῦ μας, λένε, εἶναι ἡ βάσις τῆς κοινωνίας μας, τὸ μεγαλύτερο στήριγμά της. Ἂν τὸ κράτος τὴν ἐκτοπίση ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσι, θὰ καταστρέψη τὸν καλύτερο παράγοντα κοινωνικῆς ὑγείας καὶ προόδου.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ μπορῆ πλέον νὰ ἀνταγωνισθῆ τὰ δημόσια σχολεῖα, ἐνισχυμένα τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ κράτος καὶ παρέχοντα μεγαλύτερες εὐκολίες καὶ δυνατότητες ἀπὸ τὰ ἰδιωτικά. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Προέδρου εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβῆ γιὰ τὴν Ἐκκλησία κτύπημα χειρότερο ἀπὸ τὸν χωρισμὸ κράτους καὶ Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καὶ δὲν μπορεῖ νὰ στηρίζεται στοὺς ἐράνους τῶν πιστῶν της.

Ὅπως εἶναι γνωστό, τὸ ἀμερικανικὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύει τὴν διάθεσι ἕστω καὶ ἑνὸς δολλαρίου ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅσο γιὰ τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, ἐκηρύχθησαν καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὶς διευθύνσεις των ἐν διωγμῷ. Ἡ κυβέρνησις λέγει ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς εἶναι τουλάχιστον ἀφύσικος. Προσθέτει κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρνηθῆ εἰς τὸ κράτος ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως σὲ ὅση κλίμακα τὸ κράτος κρίνει ὅτι ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰ πράγματα.

Σχολιασταὶ λέγουν ὅτι ξαναζωντάνεψαν παλιὲς ἀντιζηλίες, προκαταλήψεις καὶ διενέξεις καὶ ὅτι ἐδημιουργήθη κατάστασις ἰδιόρρυθμος. Τὸ Κογκρέσσο ἐπηρεάζεται καὶ δὲν εἶναι βέβαιον ἂν θὰ δεχθῆ τὰ μέτρα, ποὺ προτείνει ὁ Πρόεδρος.

Ἰδιαίτερα τονίζουν ὅτι τίθεται καὶ πάλιν ἐπί τάπητος τὸ πρόβλημα τῶν σχέσεων κράτους καὶ Ἐκκλησίας, καθὼς καὶ ἡ ἔκτασις καὶ τὸ εἶδος τοῦ ρόλου τῆς Ἐκκλησίας. Δεδομένου ὅτι τὸ Σύνταγμα δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ ἐκπαιδεύσεως, τὸ πρόβλημα παίρνει μορφὴ νομικὴ καὶ οἱ πιὸ ἀπίθανες σκέψεις καὶ ἀπόψεις διατυπώνονται ἀπὸ κάθε πλευρά. Τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο δὲν ἔχει ἀπασχοληθῆ ποτὲ μὲ τέτοιο γενικὸ ζήτημα. Τὸ Σύνταγμα πάντως, προκειμένου περὶ Ἐκκλησιῶν ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα χαρακτηριστικά, σὲ τροποποιήσεις του πρόσφατες τοῦ 1947 π. χ.:

«Ἡ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ εἰσάγη προς ψήφισιν νομοθεσίαν, ἡ ὁποία βοηθεῖ μίαν Ἐκκλησίαν ἢ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας, ἢ ἐπιδεικνύει προτίμησιν πρὸς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν ἔναντι τῆς ἄλλης. Φορολογία διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἐκκλησιαστικῶν ἱδρυμάτων ἢ ἐκκλησιαστικῆς δραστηριότητος δὲν ἐπιτρέπεται».

Καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρόβλεψιν τοῦ Συντάγματος, οἱ ὀπαδοὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ Προέδρου καταλήγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα οἱαδήποτε βοήθεια πρὸς τὰ σχολεῖα, πανεπιστήμια καὶ κολλέγια ποὺ διευθύνονται ἀπὸ τὶς Ἐκκλησίες. Καὶ τὰ ἱδρύματα αὐτὰ εἶναι πολυάριθμα στὴν Ἀμερική, μὲ δεκάδες χιλιάδες μαθητάς—ἂν ὄχι ἑκατοντάδες χιλιάδες.

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκοινοποιήθη πρὸς τὸ ΕΒΕ Πατρῶν ἡ ἔκθεσις τοῦ γεωπόνου τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Δ. Μπατούλη, ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς Δ. Γερμανίαν.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν ἀναφέρονται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ αἴτια ἅτινα συνετέλεσαν εἰς τὴν μείωσιν τῶν ἐξαγωγῶν Ἑλληνικῶν σταφίδων πρὸς τὴν ἐν λόγῳ χώραν καθὼς καὶ ὑποδεικνυόμενα διὰ τὴν αὔξησιν ταύτης μέτρα.

—Τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου δι' ἐγγράφου πρὸς τὰ ΕΒΕ ἐγνώρισεν ὅτι τὴν 7ην Ὀκτωβρίου 1951 δι' ἀνταλλαγεισῶν ἐπιστολῶν μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰαπωνικῆς Πρεσβείας παρετάθη ἐπὶ ἓν ἔτος, ἤτοι ἀπὸ 1—10—61]30—9—62, ἡ ἰσχὺς τῆς Ἑλληνο—Ἰαπωνικῆς ἐμπορικῆς Συμφωνίας. Διὰ τοῦ ἰδίου ἐγγράφου του τὸ ἐν λόγῳ ὑπουργεῖον παρακαλεῖ τὰ ΕΒΕ ὅπως φέρωσι εἰς γνῶσιν τῶν ἐξαγωγέων ὅτι τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Ἰαπωνικὴν ἀγορὰν Ἑλληνικὰ προϊόντα εἴτε ταῦτα εἰσάγονται ἐλευθέρως εἴτε μὲ τὸ σύστημα τῶν συνολικῶν ποσοστώσεων εἶναι ἀνάγκη ὅπως προσφέρωνται ὑπὸ ὅρους διεθνοῦς συναγωνισμοῦ, ἄλλως εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσαχθῶσι εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν.

—Δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δ.Ε.Ε. αἱ ἐκδιδόμεναι ἀπὸ τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1961 ἄδειαι ἐκτελωνισμοῦ ἢ τροποποιητικὰ σημειώματα ἀδειῶν ἐκτελωνισμοῦ ὑπὸ τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν θὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν μόνον ἐφ' ὅσον εἶναι τεθεωρημένα ὑπὸ τῶν παρατηρητῶν τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθν.κῆς Τραπέζης.

—Συμφώνως πρὸς σχετικὰς ὑποδείξεις τοῦ ἐν Βόννῃ Ἕλληνος Ἐμπορικοῦ συμβούλου τὰ ἀποστελλόμενα εἰς Δυτ. Γερμανίαν φορτία μήλων δέον νὰ εἶναι ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν καὶ ἀψόγου ἐμφανίσεως (χρωματισμός, ὡρίμανσις κλπ.) ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῆ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὰ ἑλληνικὰ μῆλα ὑστεροῦν ποιοτικῶς μὲ συνέπειαν ἐξαιρέσεως τούτων τῆς τυχὸν ἐφαρμοσθησομένης περιοδικῆς ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν ὡς συνέβη πέρυσιν μὲ τὰ ἑλληνικὰ μῆλα «Πέλλα».

ΑΣΠΙΣ ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Πολλοὶ ξένοι εἰδικοὶ ἔρχονται στὴν Μεγάλη Βρεταννία γιὰ νὰ μελετήσουν αὐτὸ ποὺ οἱ Βρεταννοὶ ὀνομάζουν κράτος εὐημερίας—ἢ κράτος κοινωνικῆς ἀντιλήψεως. Πολλοὶ ξένοι ἐπίσημοι ἔρχονται γιὰ νὰ τὸ ἀντιγράψουν καὶ νὰ τὸ μεταφέρουν στὶς δικές τους χῶρες. Ἀνάμεσά τους εἶναι καὶ Ἀμερικανοί.

Αὐτὸ τὸ κοινωνικὸ κράτος ποὺ θαυμάζει ὅλος ὁ κόσμος στὴν Ἀγγλία. Εἶναι δημιούργημα τῆς πρώτης μεταπολεμικῆς κυβερνήσεως τῶν Βρεταννῶν ἐργατικῶν. Τὶς ἀρχές του ὅμως θὰ τὶς βρῆ κανεὶς τριάντα χρόνια πίσω.

Ἐμπνευστής τους ἦταν ὁ σὲρ Οὐΐλλιαμ Μπέβεριτζ, καθηγητὴς στὸ Λόντον Σκούολ Ὄφ Ἐκονόμικς. Ὁ λόρδος Μπέβεριτζ ἦταν πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ ἐσχεδίασε τὸ 1942 γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἀνιούριν Μπέβαν, το σχέδιο τῶν βρεταννικῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Βάσις τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἦταν, ὅτι ἡ κοινωνικὴ πρόνοια νὰ ἀσκῆται ἀπὸ τὸ κράτος σ' ὅλη τὴν ἔκτασί της. Ἀσφαλισμένοι πρέπει νὰ εἶναι ὅλοι οἱ πολῖτες καὶ ὄχι μόνον ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν τὴ δύναμι νὰ πληρώνουν. Ἡ ἀσφάλισις ἔναντι τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀνεργίας εἶναι ὑποχρεωτική. Ἔτσι τὸ κράτος, γιὰ νὰ συγκεντρώση τὰ ἀπαιτούμενα ποσά, ἐπέβαλε εἰδικὴ φορολογία.

Ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κοινωνικὴ ἀσφάλισις ἐπέτυχε τέλεια δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία. Οἱ δαπάνες ἀνῆλθαν τὸ 1950 στὸ ποσὸ τῶν 1.324.000.000 δολλαρίων. Τὸ ποσὸ αὐτὸ διπλασιάτηκε τὸ 1961—ἔφτασε τὰ 2.520.000.000 δολ. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ προῆλθε ἀπὸ φορολογία.

Τὸ ποσὸ εἶναι ἀσφαλῶς τεράστιο. Οἱ ἀγγλικὲς κοινωνικὲς ὑπηρεσίες ἀπορροφοῦν τὰ 46 τοῖς ἑκατὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ 1948 σὲ σύγκρισι μὲ τὶς ἀμυντικὲς δαπάνες ποὺ ἐκάλυψαν τὰ 19 τοῖς ἑκατόν.

Ὁ προϋπολογισμὸς ἐπήδησε ἀπὸ τὰ 12.000.000.000 δολ. τοῦ 1950—τὰ ποσὰ εἶναι ὑπολογισμένα ἀπὸ Ἀμερικανὸ ἀνταποκριτὴ σὲ δολ.—σὲ 18.000.000.000 τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1961. Τὰ δύο πέμπτα τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ πηγαίνουν στὶς κρατικὲς κοινωνικὲς ἀσφαλίσεις πάσης μορφῆς.

Γιὰ νὰ γίνη καλύτερα ἀντιληπτό, πρέπει νὰ ἀναφερθῆ ὅτι τὸ ἀγγλικὸ κοινωνικὸ κράτος—περιλαμβανομένης καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως — στοιχίζει στὴν Ἀγγλία τὸ ἥμισυ τῶν φορολογιῶν καὶ ὑποχρεωτικῶν εἰσφορῶν. Φτάνει στὸ ἕνα ἕκτο τῆς συνολικῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τὸ ποσὸ αὐτὸ εἶναι διπλάσιο ἐκείνου ποὺ δαπανᾶ ἡ Ἀγγλία γιὰ τὴν ἄμυνά της. Ἂν οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπεφάσιζαν νὰ μιμηθοῦν τὴν Ἀγγλία, τότε τὸ ἀμερικανικὸ κοινωνικὸ κράτος θὰ ἔπρεπε ἀναλογικὰ νὰ στοιχίζη στὸν ἀμερικανικὸ προϋπολογισμὸ 100 ἑκατ. δολλ., ἀλλὰ ὁ ἀμερικανικὸς προϋπολογισμὸς δὲν φτάνει σ' αὐτὸ τὸ ὕψος—φυσικὰ ἐπειδὴ ὑπάρχουν καὶ οἱ μεγάλοι προϋπολογισμοὶ τῶν πολιτειῶν.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀγγλικὸ σύστημα ἀσφαλίσεως εἶναι ἴσως τὸ τελειότερο στὸν κόσμο καὶ ἔγινε τὸ τελειότερο ἀφ' ὅτου οἱ Ἐργατικοί, συμφωνούντων ἀναγκαστικῶς καὶ τῶν συντηρητικῶν, ἐβελτίωσαν τὴν ἀρχὴ τοῦ λόρδου Μπέβεριτζ ἡ ὁποία προέβλεπε προαιρετικὴ ἀσφάλισι. Βάσις τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τῶν Ἐργατικῶν ἦταν ὅτι τὸ κράτος εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ ἀσφαλίση κάθε πολίτη του καὶ νὰ τοῦ ἐξασφαλίση κάθε προστασία ἔναντι παντὸς κινδύνου καὶ κάθε δυσχερείας.

Τὸ κοινωνικὸ κράτος εἶναι δημοφιλὲς ὅσο καὶ ὁ Ἅγιος Βασίλειος, λένε οἱ Ἄγγλοι. Τόσο δημοφιλές, ποὺ οἱ συντηρητικοὶ δὲν διενοήθησαν κἀν νὰ θίξουν τὶς βάσεις του.

Θὰ ἐρωτήση κανεὶς γιὰ ποιὸ λόγο, ἀφοῦ τὸ Ἐργατικὸ Κόμμα προσέφερε στὸν ἀγγλικὸ λαὸ τὸ κοινωνικὸ κράτος, δὲν κατώρθωσε νὰ διατηρήση τὴν ἐμπιστοσύνη του. Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἁπλῆ. Ὁ λαὸς δὲν θεωρεῖ τὸ ἀγγλικὸ κοινωνικὸ κράτος σὰν μιὰ εὐεργεσία, ἀλλὰ σὰν μιὰ ἁπλῆ ἐκτέλεσι χρέους. Δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ Ἔργατικὸ Κόμμα ἔκαμε καμμιὰ θυσία. Ἔπειτα οἱ Βρεταννοὶ σκέπτονται διαφορετικά. Ὅ,τι ἔγινε ἔγινε, τί ἄλλο θὰ δώσης; Αὐτὸ ἐρωτοῦν τοὺς ἡγέτες τῶν ἄλλων κομμάτων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

ἀμέτρητοι ἀρχηγοὶ Κομμάτων ἀντίπαλοί του.

Μά, πρὸς Θεοῦ, κ. Διευθυντά, διατὶ αὐτὴ ἡ ἀήθης πολιτικὴ ἐναντίον ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐφάνη ἀντάξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Μερικοὶ ἀνόητοι, ψεῦσται μὴ θέλοντες νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὰ ἔργα του, τὸν ἀποκαλοῦν ἀγράμματον!!! Γι' αὐτὸ ὅμως ἔκαμεν 6 χρόνια Πρωθυπουργὸς καὶ θὰ μείνη ἄλλα τόσα. Γι' αὐτὸ ὁ Κέννεντυ, ὁ Μὰκ Μίλλαν, ὁ Ντὲ Γκὼλ καὶ τόσοι ἄλλοι ἀρχηγοὶ Κρατῶν τὸν ἐτίμησαν, ὅλως ἰδιαιτέρως; ἀπὸ ἄλλους ἀρχηγοὺς Κρατῶν; Λυπᾶμαι ὅμως γι' αὐτὸ τὸ κατάντημα καὶ μαζύ μου λυποῦνται ὅλοι οἱ Ἕλληνες.

Θεόδ. Ἀνδρουτσόπουλος
Ὀβρυὰ—ἀγρότης

ΚΑΜΑΡΕΣ, 18. Χθὲς τὴν 11.40 μ.μ. ἀφίχθησαν εἰς τὴν κωμόπολίν μας οἱ ὑποψήφιοι τῆς ΕΡΕ νομοῦ Ἀχαΐας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς τ. Κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ ἀρχηγὸν τοῦ συνδυασμοῦ Ν. Ἀχαΐας κ. Παναγ. Κανελλόπουλον.

Ἀπὸ τῆς 8ης ἑσπερινῆς, πλῆθος ψηφοφόρων, ὑπολογιζομένων περὶ τὰς δύο χιλιάδες συνεκεντρώθησαν εἰς τὴς πλατεῖαν τῆς κωμοπόλεως, προερχόμενοι ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τοῦ τέως Δήμου Ν. Ἐρρινεῶν, ἀναμένοντες τὸν ἀντιπρόεδρον μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς του συνοδείας. Ἂν καὶ οὗτοι ἀφίχθησαν μετὰ τρίωρον καθυστέρησιν, ἅπαντες ἀνέμενον μέχρι μεσονυκτίου ἐπιφυλάξαντες θερμοτάτην ὑποδοχὴν ἄνευ προηγουμένου εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικὰ τῆς περιφερείας μας.

Τὸν κ. Κανελλόπουλον καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους ὑπεδέχθησαν οἱ πρόεδροι ἁπάντων τῶν ὡς ἄνω χωρίων, ἐκδηλοῦντες μετὰ τοῦ λοιποῦ πλήθους παντοιοτρόπως τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὴν ΕΡΕ καὶ τοὺς ἀρχηγούς της.

Εἰς τὸν κ. Κανελλόπουλον προσεφέρθη ἀνθοδέσμη ὑπὸ τῆς δίδος Βάσως Ι. Σπηλιωτοπούλου.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὡμίλησεν ἐν μέσῳ θερμοτάτων ζητωκραυγῶν, ἐπευφημιῶν καὶ χειροκροτημάτων τοῦ πλήθους ἀναφερθεὶς εἰς τὰς ἀγροτικὰς ἀσφαλίσεις καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς εἰσφορᾶς τοῦ 3 ο)ο, ἥτις οὐσιαστικῶς ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἀγρότας ὑπὸ μορφὴν ἀσφαλίσεων, ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως κ.λ.π., διακοπτόμενος συνεχῶς ὑπὸ καταιγισμὸν χειροκροτημάτων καὶ ποικίλων ἐκδηλώσεων.

Μεν' αὐτὸν ὡμίλησαν οἱ κ. κ. Σακελλαρόπουλος, Γεροκωστόπουλος, Ἀναστασόπουλος καὶ Στεφανόπουλος, ἀποσπάσαντες ἅπαντες τὰ χειροκροτήματα τῶν ἀκροατῶν.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Εἶναι ἰδιάζουσα ἡ μορφὴ ποὺ προσέλαβεν ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἐν τῇ ἐξελίξει του. Καὶ τὴν μορφὴν αὐτὴν τοῦ τὴν προσέδωσε τὸ ἐκλογικὸν σῶμα. Εἶναι χαρακτηριστικαὶ αἱ διαπιστώσεις περὶ τούτου. Πρώτη. Ἡ ἐπικοινωνία τῶν ἐκλογέων μετὰ τῶν ὑποψηφίων τῶν διαφόρων κομμάτων. Ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι συνέβαινεν εἰς τὸ παρελθόν, οἱ πολῖται ποὺ προσέρχονται εἰς τὰς συγκεντρώσεις, ἀπωθοῦνται ἀπὸ τὰς πολιτικὰς γενικότητας, τὰς ὑπερβολάς, τὰς ὑποσχέσεις, τοὺς ὡραίους, ἀλλὰ κενοὺς οὐσιαστικοῦ περιεχομένου λόγους καὶ ζητοῦν τὸ σαφές, τὸ συγκεκριμένον, τὸ θετικὸν καὶ πραγματοποιήσιμον.

Εἰς τὰς μάζας τοῦ λαοῦ κυριαρχεῖ ἡ λογική. Ἀπὸ τὰς ἀγορεύσεις τῶν ἀρχηγῶν κομμάτων καὶ τῶν μελῶν τῶν συνδυασμῶν ξεχωρίζουν οἱ ἐκλογεῖς τὰ ἐπιτεύγματα, τὰ γεγονότα, τ' ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ καθενός καὶ τὰς πραγματοποιησίμους ἐπιδιώξεις. Σήμερον οἱ Ἕλληνες ἐκλογεῖς κρίνουν τὴν δρᾶσιν τῶν ζητούντων τὴν ψῆφον των, τῶν δραστηριοτήτων, τὸ ἦθος των, τὸ δημιουργικὸν ἐνεργητικόν των, τὴν θυσίαν τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων των, εἰς τὸ γενικόν. Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα ἐπέβαλεν εἰς τὰ κόμματα διὰ τάς ἐκλογὰς τοῦ 1961 τὸν διαχωρισμόν των εἰς ἐθνικὰ καὶ ξενοκίνητα. Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα ἔδωσε μὲ τὴν στάσιν του εἰς τὴν διεξαγωγήν των τὸν ὑψηλὸν τόνον. Μία ἐκ τῶν κάτω ριζικὴ μεταβολὴ εἰς τὴν τακτικὴν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἐσημειώθη εἰς τὰς παρούσας γενικὰς ἐκλογάς.

Θὰ εἶναι βαθεῖα ἡ ἐπίδρασίς της εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς ἀγῶνας τοῦ μέλλοντος. Διότι θὰ ὑποχρεώση τὰ κόμματα νὰ δροῦν δημιουργικῶς, ἐφ' ὅσον μόνον μὲ καθαρὸν ἀπολογισμὸν καθετικὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῆ διαχωρίσεως τῆς ἐντολῆς ποὺ ἔλαβον θὰ δύνανται νὰ παρουσιάζωνται εἰς τοὺς ἐκλογεῖς των καὶ νὰ ζητοῦν τὴν ἐπανεκλογήν των.

Διαπίστωσις δευτέρα, χαρακτηριστικὴ τῆς ἰδιαζούσης μορφῆς τῶν ἐκλογῶν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου. Τὰ θέματά των τὰ ἔθεσε κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν ὁ ἑλληνικὸς λαός. Εἶναι κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικά Τὰ πολιτικὰ δὲν τὸν συγκινοῦσήμερον. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν των καὶ κοινωνικὴν των πρόοδον ἐνδιαφέρονται περισσότερον οἱ Ἕλληνες ψηφοφόροι. Ὅλα τ' ἄλλα τὰ θέτουν εἰς δευτέραν μοῖραν. Καὶ ἡ προτίμησίς των πρὸς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἱκανοτέρους τοὺς ἀξίους νὰ χειρισθοῦν τὰ οἰκονομοτεχνικὰ ζητήματα, τοὺς δημιουργικούς, τοὺς πολιτικοὺς τῆς πράξεως, εἶναι φανερὴ καὶ ἀπροκάλυπτος. Τὸ διέγνωσε τοῦτο πρῶτος ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κων. Καραμανλῆς καὶ ὡς ὑπεύθυνος κυβερνήτης ἐπὶ δετίαν ἐκινητοποίησε μὲ διαρκῶς αὐξανομένην ἔντασιν ὅλας τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις ποὺ ἔκρυβε μέσα του ὁ ἑλληνικὸς λαός. Συνέλαβε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου τὸ οἰκονομικοκοινωνικὸν καὶ τεχνικὸν πρόβλημα τῆς χώρας ἐν τῷ συνόλῳ του. Καὶ μὲ τὰς ριζικάς, τολμηρὰς, ἀποφασιστικὰς λύσεις ποὺ ἔδωσε καὶ ποὺ προβάλλονται μόγις τὸν διὰ τῶν λαμπρῶν ἀποτελεσμάτων ἤνοιξε τὸν ἐκλογικόν του ἀγῶνα, παραμερίζων τοὺς συνήθεις λόγους καὶ παρουσιάζων τὸν ἀπολογισμὸν τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀδιαβλήτων ἀριθμῶν μὲ τὰ φωτεινὰ ἔργα ἀψευδεῖς μάρτυρας μιᾶς ἐκπληκτικῆς δημιουργίας, διεθνῶς ἐξακριβωμένης.

Ὑπῆρξε τεραστία ἡ ἀπήχησις τοῦ λόγου — ἀπολογισμοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς ἱστορικῆς δετίας 1955—61 καὶ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὸν οἰκονομικόν, κοινωνικὸν καὶ τεχνικὸν τομέα. Διότι διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσοδήματός του, τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κοινωνικοῦ του ἐπιπέδου, τὴν ἀσφάλισίν του, τὴν ἄνοδόν του, ἐνδιαφέρεται σήμερον ὁ ἀγρότης, ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἐργάτης, ὁ βιοτέχνης, ὁ νέος. Καὶ τοῦ τὰ ἐξασφαλίζει, ὅπως τοῦ τὰ ἐπέδειξε δι' ἔργων αὐτὰ ὁ Κων. Καραμανλῆς. Ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐξεδηλώθη μὲ τὸν πανελλήνιον συναγερμόν του ποὺ εἰς τὰς μεγαλειώδεις καὶ πρωτοφανεῖς εἰς ὄγκον καὶ ἐνθουσιασμὸν συγκεντρώσεις του εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς κωμοπόλεις ποὺ ἐπεσκέφθη καὶ ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ τὸν ηὐχαρίστησε καὶ τοῦ ἀνανέωσε τὴν ἐντολήν του πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν συνέχισιν καὶ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἀναγεννητικοῦ ἔργου του.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς δύο ἄλλας παρατάξεις—συνασπισμοὺς κομμάτων, ἡ ΕΡΕ ὁμοιογενής, ψυχικῶς ἡνωμένη, πειθαρχημένη καὶ ἀκλόνητος εἰς τὸ ἰδεολογικόν της «πιστεύω» κατῆλθεν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Καὶ τὸν συνεχίζει μὲ πανθομολογουμένην ἐπιτυχίαν καὶ προσέλκυσιν διαρκῆ, νέων λαϊκῶν δυνάμεων, προσγειωμένη εἰς τὴν νέαν σημερινὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα. Ἡ ΕΡΕ ἤρχισε τὴν πολιτικήν μάχην μὲ πλήρη πρόβλεψιν τῆς ἰδιαζούσης μορφῆς καὶ σημασίας ποὺ προέδωσε τὸ ἐκλογικὸν σῶμα εἰς τὴν ἀναμέτρησιν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου. Ἡ σημαία ποὺ ἀνεπέτασε συμβολίζει τὸ πελώριον ἔργον τῆς ποὺ καμμιὰ ἄλλη κυβέρνησις ἢ παράταξις δ